

UDRUGA ZDRAVOG ŽIVLJENJA „OBITELJSKI KLUB“
VARAŽDINSKE ŽUPANIJE

17. večeri pučke poezije KLA Hrvatske
Poezijom protiv ovisnosti

Zbornik radova

Varaždin, 14. studenog 2015.

17.VEČERI PUČKE POEZIJE POEZIJOM PROTIV OVISNOSTI

Varaždin, 14.11.2015. god.

Sportska dvorana Gospodarske škole Varaždin

PREDGOVOR

Vrlo brzo nakon održanih 16. Večeri pučke poezije – Poezijom protiv ovisnosti u Križevcima , sredinom studenoga 2014.god. postali smo svjesniti težine zadatka koji se našao pred nama. U Križevcima terapijski tim zajedno sa cijelim KLA Križevci uz podršku gradske i šire zajednice obavio je odličan posao što se tiče organizacije priredbe.

Ostavili smo si vrijeme do Nove godine za kraći predah i već sredinom siječnja prionuli na planiranje početnih radnji i priprema za priredbu koja okuplja Klubove liječenih alkoholičara odnosno srodne udruge Sjeverne Hrvatske i Zagreba. Prošle godine priključio se i KLA Škrlevo iz Bakra koji će nastupiti i u Varaždinu.

Kao što smo predviđali dobili smo odličnu podršku i vjetar u leđa od predstavnika grada Varaždina, prvenstveno gradonačelnika g. Gorana Habuša i njegovog tima. Zahvaljujem ovim putem naročito gđi Draženki Dević, univ. spec.oec, savjetnici za udruge, ustanove u kulturi i tehničkoj kulturi, gđi Nadi Bengeri, mag. polit., višoj savjetnici za gospodarstvo i turizam Upravnogodjela za gospodarstvo, turizam i međunarodnu suradnju, g. Patriku Koščaku, tajniku Zajednice športskih udruga Grada Varaždina i voditelju sportskih objekata g. Stjepanu Smernjaku iz njegovog tima na njihovoj susretljivosti i pomoći u pravom trenutku na pravi način.

Puno hvala ovim putem Društvu turističkih vodiča i pratitelja Varaždina na čelu s g. Branimirom Šurbekom koji nam je na volonterskoj bazi osigurao turističke vodiče koji će gostima omogućiti stručno razgledavanje našeg prekrasnog baroknog grada subotnjeg jutra 14.11.2015.god. Petstotinjak ljudi će se razmiliti ulicama našega grada u potrazi za ugodnim trenucima koji će ostati vječna uspomena na grad Varaždin i druženje s dragim prijateljima i znancima. Na ovom mjestu moram spomenuti i podršku gđe Branke Tropp, direktorice Turističke zajednice Varaždina koja nam je također pomogla i u svemu traženom izišla u susret.

Na ovom mjestu spominjem i volonterski doprinos Varaždinskog obrtničkog glazbenog društva na čelu s g. Marijanom Mikacom, jer oni svojim kulturno-umjetničkim programom u koji ulazi pjevanje državne himne, himne Klubova liječenih alkoholičara, kao i tri dodatne pjesme, programu 17. Večeri pučke poezije daju poseban umjetnički i profesionalni dojam.

Elektrostrojarska škola Varaždin i podrška njihovog ravnatelja, g. Igora Kosa, dipl.inf. značila nam jer puno, jer tamo smo mogli organizirati prihvata gostiju u predvorju škole, ali i koristiti prekrasnu Multimedijsku dvoranu na drugom katu sa svim sadržajima koji nam trebaju za jutarnji stručni skup o aktualnom stanju na području skrbi o obiteljima s alkoholnom ovisnošću na području Varaždinske županije, ali i šire, jer Opća bolnica Varaždin želi biti regionalno pozicionirana bolnička ustanova. Ta škola ima u svom sklopu i restoran „Elektron“ koji se može koristiti za ručak gostiju i sudionika po grupama, jer ima kapacitet od 80 ljudi. Ista škola nam je bila povoljni izbor, jer posjeduje tiskaru u kojoj smo planirali tiskati sve potrebne materijale za priredbu (program, zahvalnice, akreditacije i zbirku pjesama). Ovim putem se zahvaljujem g. Oliveru Grabaru, voditelju restorana Elektron i g. Ivanu Ferenčaku, voditelju Grafičke radionice i Tiskare ESS zaduženom za tiskanje materijala za priredbu.

Tokom organiziranja cijele manifestacije prikupili smo i cijelu plejadu sponzora od trgovina, pekarnica, cvjećarkegđe Josipe Fajfar iz Sračinca koja je preuzela dužnost ukrašavanja pozornice u Gospodarskoj školi Varaždin, pasve do niza varaždinskih gospodarstvenika.

Za pokrovitelje skupa izabrali smo uz HSKLAI Grad Varaždin, Varaždinsku županiju i Varaždinsku biskupiju, jer Udruga zdravog življenja – Obiteljski klub Varaždinske županije funkcionira uz pomoć dotacija Varaždinske županije i Grada Varaždina, te donacija Varaždinske biskupije, općina Trnovec Bartolovečki, Sračinec, Veliki Bukovec, Mali Bukovec, Gornji Kneginec, kao i nekih drugih subjekata.

Posebna zahvala ide zamjeniku Župana Varaždinske županije g. Alenu Kišiću koji je dobio čast otvaranja poslije podnevne manifestacije, a inače velikodušno podržava rad Udruge u svakom pogledu.

Stručni skup se odvija uz podršku Opće bolnice Varaždin i Zavoda za javno zdravstvo Varaždinske županije kao glavnih nositelja zdravstvene skrbinu području Varaždinske županije.

Teško je pojedinačno nabrojati sve zaslužne za održavanje ovakvog skupa, pa neka ne zamjere onikoji nisu poimence spomeni, a dali su svoj veliki doprinos održavanju priredbe.

Svim sudionicima i gostima neka ostane u sjećanju lijepo druženje u Varaždinu u jesen god. 2015. dva dana nakon pedeset godišnjice osnivanja prvog KLA na području Varaždina i trećeg u bivšoj državi. Bilo je to prema izvoru digitaliziranih Varaždinskih vijesti dana 12.11.1965.god.

Objavljujem tekst iz Varaždinskih vijesti broj 46 od 18.11.1965.god. u cjelini:

Studení –Mjesec borbe protiv alkoholizma

Otvoren klub liječenih alkoholičara

U prostorijama Općinskog odbora Crvenog križa Varaždin, u petak 12. studenoga osnovan je Klubliječenih alkoholičara. Potreba ua osnivanjem tog kluba u Varaždinu osjećala seveć dulje vrijeme. zadaća kluba je mnogostruka.U njemu se sastaju liječeni alkoholičari, tu se govori o teškoj medicinsko-socijalnoj bolesti alkoholizmu i problemima alkoho- ličara. U klubu se traži način kako da se poprave i što bezbolnijeprebode nezgode koje je alkoholičar počinio za vrijeme pijanstva.

Osnovna dužnost i svrha Kluba jeste prihvaćanje liječenih alkoholičara. Na temelju naučnih i empirijskih zapažanja došlo se do zaključkada je uspjeh liječenja alkoholizma mnogo bolji ako seliječenog alkoholičarauključu u njegovo udruženje.U tom udruženju-klubu bivši alkoholičari djelujujedan na drugog iznašajućisvoje probleme i neprilike u koje su zapali upotrebom alkohola. Uz pomoć zdravstvenih i socijalnih radnika oni

se upoznaju sa posljedicama alkoholizma što kasnije dalje razrađuju. Govori se o padu produktivnosti rada, izostancima s radnog mjesta te o nezgodama na radnom mjestu, što je kod alkoholičara čest slučaj. Upoznaju se sa tjelesnim i duševnim bolestima koje su direktna ili indirektna posljedica alkoholizma. Predočuju im se porazni podaci o saobraćajnim nesrećama i krivičnim djelima koje u velikoj većini uzrokuje alkohol. Rad kluba je u stvari nastavak započetog liječenja koje se temelji na suvremenim principima grupne psihoterapije. Liječeni alkoholičari iz svojih redova biraju upravni odbor, predsjednika, tajnika itd. Samiorganiziraju pomoć porodicama, rješavaju nastale socijalne probleme, zajednički odlaze na izlete, itd.-Nothig Dr Vladimir

Dan nakon završetka 17. Večeri pučke poezije u Varaždinu počinje Mjesec borbe protiv alkoholne i drugih ovisnosti na području cijele Hrvatske, pa se ovim skupom u Varaždinu pridružujemo tom događanju. Obiteljima s apstinentima od alkohola želimo mir, blagostanje i doživotnu apstinenciju od alkohola.

Također se pridružujemo ideji g. Hasana Bašića koji je otac Večeri pučke poezije u Republici Hrvatskoj općenito. Pridružujemo se ideji da apstinencija od alkohola sama po sebi znači puno, ali nije sama sebi dovoljna bez rasta i razvoja svakog apstinenta u svakom pogledu, kao i poboljšanja svukupne kvalitete života cijele obitelji u kojoj se nalazi ovisnik/ca o alkoholu. Pjesništvo, literarno, glazbeno-scenski ostalo umjetničko izražavanje predstavljaju vrhunachumanosti, kreativnosti i ljudske slobode u svakom smislu, a terapija umjetnošću je priznati način liječenja u psihijatriji i medicini, tako da se svi sudionici ovog događaja svrstavaju u suvremene tokove teorije i prakse psihijatrije u zajednici.

Za organizatora – Udrugu zdravog življenja – Obiteljski klub Varaždinske županije:

**Zastupnica Udruge - Zemira Medved
U Varaždinu, 3.11.2015.god.**

1. Društvo za pomoč v stiski»ZARJA« Lendava

DEDEK

Dragi dedek

Veš, jaz te imam zelo rad.

Toda bili so časi, ko te sploh nisem maral.

Takrat, ko si preveč pil in pijan prihajal domov,

se brez potrebe kregal z mano, z mojima stricema in mojo mamo.

Ko je babica jokala zaradi tebe,

ko si zaradi alkohola izgubljal zdravje, ki ga več ne moreš vrniti.

In žal mi je za ta izgubljeni čas, ki ga nikoli ne bomo dobili nazaj,

pa naj se še tako trudimo.

Toda vesel sem, da te je enkrat le srečala pamet in si šel na zdravljenje.

Življenje s tabo je čisto drugačno, zdaj ko si trezen.

Ko vemo da boš prišel domov v redu in ne bo prepira, ne joka

in bo vsak dan lepši od drugega.

Vedi pa, da tudi takrat, ko te nisem maral, sem globoko v srcu imel te rad

in vedno bo tako ostalo.

Tvoj Patrik

Patrik Zrna

PRIJATELJICA

Zakaj pogled ti bega vse naokrog,
zakaj tako nemirno je tvoje telo,
povej, kaj te skrbi,
morda lahko pomagam ti.

Morda se čudno sliši ko ti rečem,
da na svetu nihče ni sam,
da vedno najde se nekdo,
ki poslušal te bo.

Prijateljica moja draga,
še največ vredno bo.

DOMOV

V bližini Mure,
veter mi nariše krila.
Kakor zmagovalcu
mi preteklost salutira.
Še doni, odmeva,
ko zvonik udari v polno-
V lepoti, ki sameva,
spet počutim se popolno.
Vračam se domov-
tu so moje korenine,
vso širino teh ravníc,
za vedno shranim v spomine.

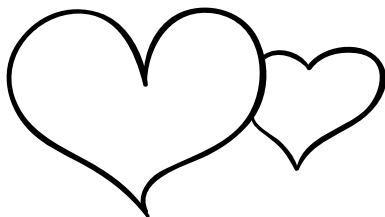
Leontina in Patrik Zrna

LJUBEZEN

Pelji me v neznani kraj
Kjer bova gledala sončni zahod
Poslušala pljuskanjemorja
Sedela ob obali in se ljubila
Ostala tam, kjer naju bo zbudil sončni vzhod
To je ljubezen, ki vedno nosiš je v sebi
Ljubezen.....

Gabriela Pongrac

PREPROSTO BITI ČLOVEK

Čudovito je biti preprosto-Človek, in preprosto živeti. Zazreti se v nebo in videti sonce, opazovati cvetje in zvezde ponoči. Gledati otroke, se igrati in smejati z njimi- Delati, kar te veseli. Sanjati. Pustiti domišljiji prosto pot. Biti zadovoljen. Tedaj postane življenje Praznik.

(P. Bosmans)

Spoštovani bralec

Pred časom sem slučajno prebral zgoraj navedeni citat in misel velikega belgijskega pisatelja in župnika Phila Bosmansa. In prav te besede bi rad namenil Vsem tistim, ki smo zmogli premagati obup in vstopiti iz teme zasvojenosti. Ko se ozrem v lastno preteklost, se začnem zavedati, kaj vse sem prezrl v življenju. Ne rečem, da nisem živel, nasprotno, vendar kako. Res je, da nisem bil lačen, ne žejen, bil sem lepo oblečen, imel avto, hišo in še marsikaj,sem živel, vendar kako. Tudi takrat sem se večkrat zazrl v nebo a sonce je sijalo drugače, opazoval sem cvetje a ga nisem občutil, še zvezde ponoči nisem zaznal. Gledal sem otroke, se igral in smejal z njimi a tega se zavedal nisem. Ja tudi delal sem, lahko bi rekel garal a vse to, da zadostim drugim. Domišljije pa takrat nisem poznal, zadovoljen pa bil le lažno. In kdaj je življenjebilo praznik, le ob praznovanjih, ki sem jih končal v omami. Življenje pa je teklo naprej, bil sem človek in nisem bil človek, ja kar lep del življenja je šel mimo.

In danes, ko to pišem je minilo že trinajst let od tega, ko mi je uspelo premagati omamo zasvojenosti in ko sem se začel spraševati kdo sploh sem in kaj pomeni živeti in biti svoboden Človek. Sedaj vem, kaj hoče pisatelj povedati, sedaj tudi to počnem in živim, sedaj je življenje vsak dan praznik. Sedaj vem, da je dejansko najlepše živeti in preprosto biti ČLOVEK.

Tudi zaključil bi s citatom P. Bosmansa:

»Pokušaj u ovom vremenu, koje nema vremena, ostati ČOVJEK.

Ne daj da te gone! Danas je dan da budeš sretan,«.

Napisano posvečam Vsem udeležencem 17. Večeri pučke poezije-»Poezijom proti ovisnosti« u Varaždinu, novembra 2015.

Božo Pongrac

2. KLA „Malešnica“ Zagreb

PJESNIČKA DUŠA

Muze su utihnule,
a riječi ponestale,
moja pjesnička duša miruje.

Možda je samo umorna od svakodnevice,
izmučena bolešću i tekućim problemima,
možda joj godi tišina i samoća,
koju remete samo otkucaje zidnog sata,
ili joj možda samo treba odmora.

Kada i ako-se muze opet jave,
bit će spremna i živahna,
za nove pustolovine
i putovanja put svemira.

Ankica Koren-Sedlan

PTICE SELICE

U tmurno jesenje jutro
skupile se ptice selice,
jedna do druge i poredale,
duž ulice na telefonske žice.

Dali nekog čekaju,
il krila odmaraju
da na jug krenu?

I ja bih rado s njima
bar dok ne prođe zima,
ali krila su mi slomljena.

No pticama je i onako vrijeme,
pa su zagraktale,
pod oblake se vinule
i na dug put krenule.

A meni ništa drugo ne preostaje,
nego da im mahnem
i s čežnjom doviknem...

Zbogom i sretno vam bilo,
vidimo se u proljeće!

Ankica Koren-Sedlan

MOJ PIJETAO I KOKA

Imala sam strašnog pijetla,
Zvala sam ga Roki.
A taj mangup nemože odoliti,
niti jednoj koki.
Kad zakukuriče i raširi krila,
Pokazuje raskoš svoga mačo stila.

A koke-samo takve...
Ništa im ne fali,čekaju u redu
da ih mangup Roki zbari.

A kakva tek jaja nose!...
krupna i s dva žumanjka,
po tome se vidi da je Roki
pravi mužijak alfa.

I kokama nadjenula sam ime:
Lijepa Kata,Rumenka,Grahorka,
Vrtirepka,golovrata Biserka,
Bijel Labudanka i garava Sofija.

Ako se pridruže i susjedove koke
za Rokija još i bolje.
Kočoperi se i važan pravi,
mangup misli-da baš on
svakoj koki mora biti prvi.

Ako slučajno naiđe
pijetao iz susjedstva,
zna se-bit će kvi.

Ankica Koren-Sedlan

NEĆEŠ

Ne, nećeš.
Koliko bio ružan dan.
Koliko bila olujna noć.
Koliko bilo jeseni.
Ne, nećeš.

Igor Filajdić

MOGU?

Mogu li?
Smijem li?
Želim li?
Vama?
Sebi?
Želio bih.
Vama.
Sebi.
Dao nam Bog.

Igor Filajdić

BITI SPOKOJAN

Biti spokojan,
moć je samo mrtvaca,
barem mi se tako čini,
ja ne uspijevam.
Ja samo sjedim na plastu nemira.

Biti bezgrešan
moć je samo djece,
ako se ne varam,
ja ne uspijevam.
Ja stalno orem po njivi grijeha.

Biti velikodušan, biti pametan
moć je rijetkih,
Ali biti sebičan i biti glup
moć je sviju nas.

Igor Filajdić

3. KLA Bjelovar

POTRAGA

Kad bijah sasvim mali, govorili su mi
Pričali o nekoj „višoj istini“
A sluge ovog svijeta objasnile mi sve
Sad si tu i
Eto, kad umreš – nema te...
Vjerov'o sam njima, uronio u grijeh
Pronašao nekirazuzdani svijet
Tonuo sve dublje, dotakao dno
Nisam tamo, nisam, sreću našao

Izgubljen isam upitao sam se
Što na ovom svijetu
Uopće držime
Podigao ruke
Predao Ti se
I viknuo jako
Tvoj sam, vodi me!

Oči srca moga pokazuju mi put
Kojim trebam ići
Da ne lutam uzalud
I kamo god da krenem
U svemu vidim te
Ti si svugdje sa mnom
moj dragi Isuse

Slaven Bandur

PROBUĐEN

Kako pronaći riječi
Kako ljudima reći
Kako iznaći način
Da uvijek slavim Te
Kako izreći misli
Što brzo se roje
Dok osjetim hvalu
Za sve što si mi
Učinio Ti

Dok bio sam slab
Dok bio sam sam
Dok bio sam tužan i napušten
Tad si me nosio Ti
Na plećima svojim
I nisam ti težak
Jer nije nit' križ
I nisam ni znao
Što si mi dao
Ni slutio nisam
Da ćeš mi reć':

Volim te, brate
Volim te, sine
Ustani sada i
Pođi u svijet
I reci im svima
Polako, jasno
Da od sad je novi
Nastao svijet
Probuđen.

Slaven Bandur

4. KLA Zviranjek Mače

RAZMIŠLJANJA

Nemoj da ti život ostavi više bora na duši nego na licu.
Starim i pitam se gdje imam više bora?
U srcu, na duši, na licu?
Jesu li sve bore mjera za sve u životu?
Pa tu sam samo prolaznik,
i nikad mi nije palo na pamet gdje imam više bora.
Pa gdje imaju bore oni koji ratuju,
oni koji ih skrivaju i peglaju,
gdje postoji granica između bora na duši i licu?
Šteta što se ne vide bore,
na onima koji su prodali dušu,
uništili obitelji i narode i ljudsko dostojanstvo.
Trebalo bi pitati cijelo čovječanstvo,
postoje li bore samo na duši i licu ili
smo svi mi od rođenja osuđeni na bore nije važno gdje.
I pitam se kamo onda spadaju gorka sjećanja, uništena djetinjstva,
nesreća, patnja i bol?
Koliko bora oni donose i
postoji li cijena tih bora kao i sve ostalo u životu.

Blaženka Herceg

SUSEDA

Suseda me zove na kavu,
Tak sam vesel bil.
Ne zove ona baš svakoga.
A kad sam kavu spil,
veli mi ona slatko,
„znaš trebam te nekaj,
bi mi drva spilil,
i travu u voćnjaku pokosil“.
Priselo mi veselje,
ali kaj je, tu je.
zel sam motorku, popilil joj drva,
sflaksal joj dvorište,
za veliko fala.
Za jedno vreme bu mir,
ne me više zvala,
dok ne nekaj trebala.

Stjepan Juranić

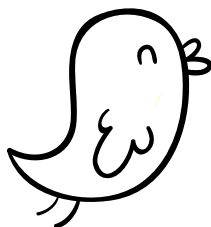

NI PTICA, NI KAMEN

Netko je noćas ranio nešto moje.
I glas je neki odnio sa sobom, nešto moje.
Nešto, bez čega nisam ni ptica, ni kamen.

I duše što odlaze u nepovrat,
a vraćaju se po dašak jutra što dolazi,
raniše nešto moje.
A u osvit između nesna i studeni,
ostalo je ranjeno nešto moje.
Nešto, bez čega nisam ni ptica ni kamen.

Mirela Vragović

5. KLA Knežija Zagreb

LJUBAV JE BILA JAČA

Život je samo jedan, ma kakav bio
nekad je lijep, a nekada surov i grub
kad pomislim što si sve uz mene prošla
jedno veliko hvala, to je malo što ti mogu reći.
Prevladala je ljubav tvoja najdraža moja
bez nje sve bi bilo uzalud
bila si hrabra i onda kad si bila ranjiva.
a ranjiva si bila bezbroj puta.
Ne znam, možda i nikad nećete znati
zašto je alkohol bio jači od mene,
a imao sam sve što sa želio u životu
tebe, djecu, tvoju ljubav i dobrotu.
Bilo je svađa i mnogo grubih riječi,
zašto je alkohol važniji od nas,
odgovor na to nisam znao reći
uvijek se nađe neki izgovor.
Volim te, to mogu ti samo reći
volim te što si bila uz mene,
željela si ljubav i oca našoj djeci,
ali oca s kojim će se ponositi, a ne sramiti.
Trebalo je dosta vremena i truda
kad shvatio sam da mogu biti jači od alkohola,
da imam obitelj bez koje bi mogao ostati,
a bez obitelji što bi mogao postati, opet isto.
Pobijedila je ljubav jer je bila jača od alkohola
pobijedila si ti jer si bila jača od mene.
Sad tek znam da naša ljubav nije ni prestala,
samo je na jedan trenutak nekamo nestala.

Marija Brolih

NEMA GA

Jutro je, a još ga nema
u sobi sam sama budna, al' snena
osjećam se tužno noć je bila duga
gdje je dragi Bože uhvati me tuga.
Usred tišine telefon zazvoni
u meni se nešto bolno prelomi,
dobro jutro Vinogradska bolnica
pri telefonu sestra Zorica
Vaš suprug je kod nas, doveli ga usred noći
molim vas da li možete sada doći.
Da li je živ uz jecaj sam pitala,
živ je živ, ali mamuran od alkohola.
Kako sam stigla na znam ni sama
u glavi mi neka čudesna tama.
Razgovor sa doktorom i onda u sobu,
od silne tuge ni plakati ne mogu.
U sobi krevet do kreveta
svaki je tužna sudbina.
Bio on glumac, radnik ili profesor.
zajednički krivac im je alkohol.
I tako mjesec dana, kuća bolnica,
svaki dan posjete i predavanja,
mnogo se tužnih priča ispričalo,
mnogo se tuđih sudbina upoznalo.
Prošli su dani i godine prolaze
tužna je priča ostala iza nas.
Iskreno se nadam ponoviti se neće,
ljepši je život, sa puno više sreće.

Marija Brolih

MOJ TATEK

Moj tatek je rođen u drvenoj hiži,
male oblake je ona imela,
bila je stara, a tak nekak lepa,
na malenom bregu ponosno je stala.
Zagorec je moj tatek bil,
Zagorec i time se ponosil,
svoje selo Batinu Donju,
u svome je srčeku nosil.
Sa Zagorskim cugom u Zagreb je došel,
znao nam je pričat još dečec je bil,
obećal je staršim da pošten bu ostal,
I bormeš zanat si izučil.
Nije to bil bilo kakav zanat,
izučil je za remenara,
za konje je radil opremu
i bil je poznati majstor u Zagrebu
Imal je radionu u Maksimirskoj cesti
u njoj je navek veselo bilo,
kočijaši, forungaši i drugi poznat svet
došli suradionu tu je njima bila klet.
Volel je svoj posel, volel je konje
zato je napravil opremu najbolje,
trebala je biti kvalitetno iscifrana,
a bormeš je i bila.
Puno mušterija kod njega je došlo,
al' to je nažalost odavno već prošlo.
Radil je moja tata puno posla jeimal
al' koristi od toga baš i nije bilo,
volel je društvo, vino i pajdaše
s njima je popil i novce naše.

Volel je on i obitelj svoju,
al' bez čaše nije mogel biti
zato je često imal ga vriti.
Nije bil zločest moj tata,
volel je i mamu i nas
al' čaša je bila na prvome mestu
negdar je bormeš promašil i cestu.
Često je znal u šali nam reći
Zagorec voli i piti i raditi,
pa kakav bi ja Zagorec bil
kad ne bi si vinčeko spil.
A spil si ga je bormeš dosta.
Nema više ni drvene hiže
starši su pomrli, mladi ju srušili
i moderne hiže si napravili.
Mogla je stara hiža ostati
jer nikome ona nije smetala.
pod strehom su laste gnezdo si svile,
iz dalekog sveta kad su doletile.
Ostale su samo uspomene drage
na drvenu hižu i murvu nam staru
na zdenec kraj ceste, potok kraj žubori,
na sve lepo kaj Zagorje daje,
a Zagorje daje puno tog lepog.
Sad kad i meni godine prolaze,
često mi misli u Zagorjedolaze, al'
Zagorje kakvo je negdar bilo
kad nas je vozil naš stari cug Zagorski
sad mašina je fučka više
i prošlost se polako briše.

Marija Brolih

6. KLA „Osmijeh“ Donja Dubrava

DOMOVINA

Zemlja je naša lijepa i bogata,
samo što ima sve manje Hrvata.
Napušta nam zemlju pametno i mlado,
a htjeli bi ovdje ostati rado.
Vlast nam obećava obilje i sreću,
ali stalno puni samo svoju vreću.
Bune se seljaci, profesori, đaci,
na vlasti sve stalno isti luđaci.
Nikako da ludost izađe iz mode,
male nam Hrvate ne donose rode.
Stalno nam se nameću neke nove krize,
kao da smo dio Grčke „sirize“.
Jedni sve pokradu, drugi ništa manje,
takovo je sada u hrvatskoj stanje.
Vladajući danas vrlo dobro pamte,
ne daju fotelje nit` za dijamante.
Radu i poštenju cijena stalno pada,
kad većina živi od tuđega rada.
Sve nas sada iste rane bole,
glumimo sreću a sve nam je gore.
Život je borba, ne daj da te muči,
ne ponavljaj greške, već nauči.
Zato gledaj vedro i živi u nadi,
bit` će nam još gore, kad odu svi mladi.

Stanislav Zvošec

MOJA ŽIVOTNA PRIČA

Kao mlada djevojka, maštala sam da ću se jednoga dana zaljubiti, udati, osnovati svoju vlastitu obitelj i živjeti sretno sa svojim mužem i djecom. Nije tako dugo potrajalo kad sam našla ljubav svog života. Mlada i zaljubljena, žurila sam kod nekih stvari vezano za svog odabranika koje mi se nisu sviđale. Mislila sam, kao i mnoge druge djevojke, da će sve biti drugačije kad se udam. Mislila sam da će moja ljubav biti jača od bilo kakvog velikog društva i opijanja. Ali stvarnost je bila sasvim drugačija. Za mene jako teška i neprihvatljiva. Pogotovo zato jer u kući svojih roditelja nikad nisam vidjela da bi glavni oblik opuštanja nedjeljom ili koji radni dan bio odlazak u krčmu i odlazak sa društvom, već posvećenost obitelji, posebno djeci. Počela je moja borba kako da svog supruga zadržim što više u kući, kako da kao snaha udovoljim svima u kući i postanem član obitelji.

U međuvremenu, ostvaruje se moj najveći san, a to je da postanem mama. Uz to dolazi i pomisao da će se moj suprug smiriti i da će ga dijete više vezivati uz dom. No i tu se dešavaju stvari sasvim suprotne od mog očekivanja. Umjesto obitelji, suprugu su bili draži prijatelji i alkohol. Nekad bi se desili mali pomaci, jer se suprug trudio da smanji s alkoholom, ali povratci su bili još gori. Tako smo dobili još dvoje djece, ali uz veliko veselje, još veće su bile obaveze i problemi. Što sam se više trudila biti bolja supruga, bolja majka, to me se više pokušavalo uvjeriti da moj suprug pije zbog mene.

Kad sam vidjela da suprug odbija svaku moju molbu i želju da prestane piti, potpuno sam se posvetila svojoj djeci. Oni su mi davali snagu i volju za daljnju borbu, oni su mi pruženu ljubav uzvraćali još većom ljubavlju. Kako sam ja njima morala postati i otac i majka, tako su i oni meni postali melem za moje rane, doktor za srce i dušu, i najveće sunce koje me grijalo. Ali kako su djeca rasla, postajala su sve više svjesna što se događa i vidjela sam da više ne patim samo ja, nego da još više pate oni. Jer prvi odlazak u vrtić, prvi dan u školi, prva priredba, sve su to bili događaji gdje

je nedostajao onaj glavni; njihov tata. Shvatila sam da za svaku njihovu peticu, svaki zagrljaj, poslušnost i dobrotu trebam nešto poduzeti. Jer kao trijezan član obitelji, počela sam tražiti pomoć. I nisam ju dugo morala tražiti. Imala sam oko sebe ljude koji su dobro vidjeli moju situaciju, željeli mi pomoći i imali za sebe dobro utabani put u apstinenciji.

Prva mi je uskočila u pomoć moja draga Vera i uputila me kod našeg terapeuta dr. Ivana Dolenca. Moram priznati da sam svaki njegov savjet, svaku riječ, svaku sugestiju, upijala kao suha spužva željna vode.

Dolaskom u klub stekla sam nove prijatelje, samopouzdanje, vjeru u bolju budućnost i vjeru u spas svoje obitelji. Ne mogu da ne napomenem da mi je na tom putu najveća podrška bio moj tada 12-godišnji sin. Nije mu bilo teško, mami za ljubav i u želji da spasi tatu, svaki tjedan izdvajati vrijeme u klubu, slušajući savjete odraslihi to kad su njegovi vršnjaci ispunjavali svoje slobodno vrijeme igrom. Ispočetka zbunjen, kasnije je shvatio koliko koliko klub pomaže i njemu. Naučili smo razgovarati, slušati i počeli to prenosti doma.

Kako su djeca odrastala, tako su se i oni priključivali klubu i bili podrška svojoj mami. Samo jednog člana obitelji nismo mogli omekšati i dovesti u klub; njihovog tatu. Ali nismo odustajali. Naša su djeca iznosila svoje dječje životne priče na mnogim ovakvim „Večerima poezije“, kao i na našim godišnjim skupštinama. Sudjelovala su na svakim sportskim susretima. I sve je to počeo pratiti i njihov tata. Samo je klub bio taj koji mu je stvarao najveće „glavobolje“. Ali i tu je njegovo srce omekšalo kad je vidio koliko se njegova djeca bore za svog tatu.

Nije bilo veće sreće od dana kad je moj suprug odlučio prestati piti, kad je krenuo u klub. Napokon nas je dragi Bog nagradio za 6,5 godina hodanja u klub moje djece i mene. Išli smo korak po korak, ali polako smo napredovali. Za mjesec dana mom suprugu će biti 12. rođendan novog i kvalitetnijeg života. Ja ću sa svojom djecom za koji mjesec postati punoljetan član ovog društva, našeg kluba.

Mjesta gdje sam punila svoje baterije, gdje sam bila prihvaćana i gdje sam čekala dan da se ispune moji snovi. I dočekala. Borimo se i dan danas. Svi dobro znamo da nijedna apstinencija nije laka, ali uz dobru volju, puno ljubavi i želje i kad su uz tebe oni koje najviše voliš, sve se može i uspije. Kroz našu apstinenciju, prošli smo mnogo lijepih ali i tužnih trenutaka. Od krizmi, vjenčanja djece, rođenja unuka, prvih zaposlenja, smrti naših najdražih. Ali sve je to bilo u trijeznom stanju, bez kapi alkohola. Kao prava obitelj.

A sad, moja bi djeca rekla da njihova mama uvijek ima jedan „ali“ i još poneku želju. A ta želja je da jednog dana naši unuci na ovim daskama pričaju svoju priču. Priču o djedi kojeg nikad nisu vidjeli s alkoholom u ruci i nikad pijanog. Iako male, ali prate one već svog djedu na godišnjim skupštinama i klupskom druženju.

I na kraju, hvala doktore Vama i Vašoj obitelji što ste spasili moju obitelj i vratili nam osmijeh na lice. Hvala našim dragim prijateljima koji su i dan danas uvijek uz nas, veliko hvala klubu i svima Vama.

Hvala!

Štefica Klarić

KRATKA PRIČA

Da vam pričam priču, nije potrebno,
to već i vrapci na grani znaju - da je alkohol štetan!
Ali ne znaju kako se izvući iz alkoholizma.
E, ja ću vam to sada reći ovako:
Društvo zove „Idemo na kavu!“.
Kakvu kavu kad mi naruče rakiju i pivu?
I tako jedna rakija za drugom...
Rakija grije, a pivo hladi... - kave ni za lijek.
Kad dođeš do vrhunca pada na zemlju,
pojavi se netko tko te digne i kaže:
„E sada je dosta!“
A ja ko ja, glave lude velim: „On me laže.“
Mogu ja to... Moguja to... i evo,
mogu ja to već dvanaest godina i šest mjeseci sam trijezan.
I ostajem hladne glave, ali ni kavu više ne pijem!

Miljenko Hajdinjak

7. KLA Gajevo Zagreb

ZAGREBAČKA ČAROLIJA

Da ja imam, a što nemam
Čarobni štapić jedan
Sve bih fasade obojila u bijelo
Bilo bi to divno djelo !
Zasjao bi grad cio
Svakom Zagrepčancu opet mio
Al čarolije tu nema
Iz svih kuta vreba bijeda
Ona džepa al i duše
Pa se stalno zgrade truse
Al gle čuda
S neba kanu bijela suza
Zabijelilo se sve
I grad i fasade
Pokrio je snijeg

BOGATSTVO

Zar su bogatstvo lijepe stvari ?
One su samo prazna utjeha
Bogatstvo je u duši
Ono što te ispunjava , a ne guši
Bogatstvo su sva lijepa jutra
Vrabac što se bori za mrvu kruha
Šum mora i tihi silazak pahulja s neba
Sve ono što osječaš ,a ispričati se neda
I to je ono što ti uistinu samo i treba

Inga Burmudžija

8. KLA Jezera Bedekovčina

MAMA

Lijep pozdrav svima, za početak da vam se predstavim, za one koji me ne znaju. Ja sam ponosni sin Ljubice Kovaček. Ovim putem bih htio reći par riječi svojoj majci. Kao prvo htio bih se zahvaliti svojoj lijepoj i dobroj majci na svemu što mi je u životu pružala i uvijek me branila čak i kada sam bio kriv. Zato mi je sada teško što ne mogu biti s njom na njezinom velikom uspijehu. BRAVO MAJKO !

Naravno riječ je o 5 godina uspješne apstinencije od alkohola. To je bolest kao i svaka druga samo neki ljudi to ne shvaćaju i imaju krivo mišljenje o njima. Tim ljudima želim ustrajnost da u tome i uspiju kao i moja majka. Čuo sam puno priča o herojima i slično. Ali vam mogu reći da je moja majka heroj i to je puno puta i dokazala, ne samo što se tiče apstinencije nego i u životu općenito. Ona je veliki borac i neizmjereno je volim i stalo mi je do nje. Znam da možda nisam bio najbolji sin kada joj je trebala pomoć i stvarno sada kad sam malo stariji, vidim i osjećam neke stvari i nije se za ponositi. Ali ću se truditi da joj u budućnosti budem što bolji. Najgora stvar mi je ta kada ju razočaram u nečemu, nema gore stvari na svijetu nego kad razočarate osobu za koju ste spremni život dati. Znam da ju muči što nisam sve u roku dao na faksu, ali ću se potruditi da ne bude razočarana samnom.

Ne mogu vam dočarati koliko se moja majka odriče svega zbog mene i onda ja ne ispunim svoj dio, stvarno se osjećam loše zbog toga. Ona rađe sebi neće kupiti neku stvar samo da bih ja imao, nevjerojatno nešto. U budućnosti, ako ću ja imati djecu htio bih ih voljeti kao što voli mene moja majka. E, to vam je ljubav. Ne kažem da ostale majke nisu takve, ali moja je najbolja. Da ne duljim previše, samo sam joj htio ovo pismeno reći mada ona to i zna. I želim mama da znaš da si mi ti uzor u životu. Uvijek se treba boriti i nikad ne odustati i stvari krenu nabolje. Stvarno sam sretan i ponosan na tebe jako, jako !!!

Tomislav majci Ljubici za 5 g. apstinencije

SINU S LJUBAVLJU

Alkoholizam je teška, vjeruj mi, sine, nije ni tvoja ni moja greška. Pomoći si nisi mogao, mada si to htio. Nisi bio svjestan koliko si mnogo pio. Alkohol ti je postao i sreća i tuga, bio je uvijek uz tebe kao uz najboljeg druga. Ali, hvala dragom Bogu, kraj je noćnoj mori. Sine, budi jak i protiv te napasti se bori. Znaš da nisi sam u toj teškoj borbi i boli. Mnogo dobrih ljudi tebe treba i iskreno voli. Dalek je put, sine, pred nama, snagu koja ti nedostaje dat će ti tvoja mama. Počeo si novi život i čovjek si drugi digni glavu visoko i ponosan budi. Sreća nekate prati u tvome životu, vrati na svoj put radost i ljepotu. Oči neka ti sjaje nekim novim sjajem, ja sam tu za tebe i podršku ti dajem.

Božica Mazan za sina Nikolu apstinenta 3 mjeseca

9. KLA Križevci

ZVIJEZDA LUTALICA

Da si meni zvijezda Danica
Noći bi moje obasjala.
Da si meni zvijezda sjevernica
Pute bi meni pokazala,
Ali ti si zvijezda srca moga,
živjet ne mogu bez sjaja toga.

Noći dođu i prođu,
Putevi dolaze i prolaze,
Ali srce moje zastaje
Kad oči tvoje za drugom polete,
Zvijezdo moja, zvijezdo lualice.

Marija Žibrin

IZGUBLJENO, NAĐENO

Izgubljen u vlastitom pustošu živiš, godinama nekoga drugoga kriviš.
Otišao bi, ali ne nalaziš mjesto, razmišljaš o tome često.
Sve se kreće, ti stojiš znaš da nečega se bojiš.
U sebe sve dublje počinješ klonuti, osjećaš, uskoro ćeš potonuti.
No, konačno, oči te izdaju, iz izvora tvoga tvoje greške ti priznaju.
Što radiš počinješ se pitati,
Odlučuješ: "Kroz život više se neću skitati"
Svoje greške priznaješ, uviđaš, prošlostivrata zatvaraš.
Otvoraš oči, k obitelji ruke širiš, sunčanom nebu opet se diviš!

Željka Sovar

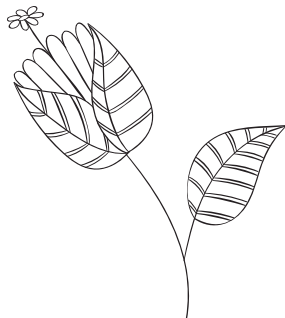

ŽIVOT JE LIJEP

Život je lijep kad se živjeti zna
zato uzmi od njega što ti se da.
Sreća je kratka živiš zbog nje,
ne traži previše, dobit ćeš sve.
Život je lijep kada nisi sam
jer imaš kome uljepšati dan.
Imati ljubavi i sreće
to nam je u životu nešto najveće.
U jednom životu prepunom snova
ostala je samo priča ova.

Ružica Pavišić

MOJA MAMA

Kad vidim sjaj u maminim očima,
njenu radost i veselje,
ja znam da će ona ispuniti
sve moje želje.
U očima sunca ima,
ona je radost nama svima.
I kada je tužna, ja to znam,
pa joj odmah utjehu dam.
Pusti mama brige te jer sad smo svi sretni.
Zar nije to sve jer ja volim te?!

Petra Pavišić

10. KLA “Siget” Zagreb

BESKUĆNIK

Polako okrećem pedale
Svog starog pony bicikla
I razmišljam kako lijep je dan.

Vozeći se tako pogled mi privuče
Starac sijed, bradat i raščupan.

Stoji on pored klupe u parku,
Na klupi imetak mu sav,
Ali meni se čini
Kao da je suncem okupan.

U trenu jednom
Pogledi su nam se sreli,
I ja mu širok osmijeh poklonim, dam.

Na to on pogled skrenu,
Kao da ga je sram.

U meni srce stade
Jer upravo u sebi
Zamolih Boga blagoslov da mu da.

A onda me tuga zgranu:
Moj osmijeh njemu je stran.

Gordana Dvorneković

JUTRO

Dok Sunce kuca na prozor
A Mjesec sneno već spava
Polako sve se budi.
To novi dan će biti.

S izvora života
Moja draga i ja
Ponovo, sretni
Ljubav ćemo piti.

Zvonimir Mozer

SLATKI STRAH

Misli su moje
Kao divlja voda,
Leteća,
Vrišteća...
Strah me hvata
Da ih nitko obuzdati ne može
Ili ne smije.
I što ću,
Sama sa sobom
Neistražena
A željna,
Neukročena
A nježna?
Suze koje teku iznutra

Nitko ne vidi
Od osmijeha i smijeha
Dok bolno iznova sakupljam
Oštre staklene krhotine,
Građene,
A opet razbijene.
Lete pitanja mnoga,
Ali jedno najviše boli:
Čeka li me i ovoga puta
Mač umjesto ljubavi,
Čizma namjesto nježnosti,
Stezulja a ne ruke koje grle?
Želiš li me uništiti,
Stranče nepozvani,
Slatkoćom otrovanom?
A ja ti se prostirem,
Znatiželjno promatrajući
Vlastito smaknuće.
Povedi me, ipak,
Na to putovanje,
Ali pazi da ne zarezu te
Oštri rubovi moji,
Od lomova prijašnjih
Zaostali.
Povedi me zagledan
U moje čeznutljive oči,
Dovedi do ponora,
Pa spasi!
Od mene!
Molim te!

Zvonimir Mozer

11. UKLA Slatina

JESEN

Brzo, ali tiho klize
kapi vlažnim nebom.
Lagano, nježno, bacaju maglu
što tiho vije se brijegom.

Bijele breze gole šumore,
i blato pod čizmama pljuska.
Zelena trava plače za ljetom
i sunčevim ranim bljeskom.

Još jučer bijaše sjalo u rosi,
nudeći još jedan vedar dan,
kruškama divljim i boru u kosi.

Lako lelujajući pahulje nježne
sigurno, čvrsto na šumu i kuće
Stavljaju kape snježne.

Miroslav Semak

SAM

Kako nam malo
sreće treba
da postanemo veliki.

Toliko je vječnost kratka
a minute duge.

I koliko nam tuge treba
da otopi sreću,
kada nisi tu,
i kada sam sam,
gledajući parove druge.

Miroslav Semak

ODLUKA

U alkoholu se ne utapaju
tuge i problemi.
Oni se rješavaju
ondje gdje su i nastali, tamo.

U alkoholu utjehe nema,
sve nevolje nabubre samo.
Razmisli ozbiljno stoga
i rado se pridruži nama.

Odluku možeš donijeti odmah ili kasnije,
puno će ti toga tada postati jasnije.

Miroslav Semak

NOCTURNO

Tako je lijepa ljetna noć,
srebrni jahač nebom jezdi.
Tvoja ruka u mojoj ruci,
pogledi sneni na našoj zvijezdi.

Dopire lavež preko polja,
noćni je pejzaž krasan.
Tako je lijepa ova noć,
tako je Mjesec jasan.

Osjećam, ljubav ulazi u me',
još struji svježiji noćni zrak.
Srce mi svijetli, još uvijek je mrak.

Da li je ovo san ili java,
predivna je noć, dušo moja,
ali meni se noćas spava.

Miroslav Semak

12. KLA “Povratak” Mursko Središće

KOD LIJEČNIKA

Lica: Doktorica

Pacijenti: Gusti i Franca

DOKTORICA. ...Slijedeći molim...(ulaze Gusti i Franca) Jedan po jedan molim. Tko će prvi?

FRANCA...Mij smo skupa. tao mi je maož. (pokazuje na Gustija)

DOKTORICA...A tako, onda izvolite. Sjednite molim. Tko će prvi, ili kome i kako mogu pomoći?

FRANCA...Mojemu Gustiju je nej dobro.

DOKTORICA...Sjednite molim. Vi gospodine do mene . Raskomotite se. Da čujem o čemu se radi gospodine?

GUSTI...Prاف za prاف, dobro mi je. ..Franca, una (pokazuje na ženu) una neka fantazejra.Čijm meni malo raoke zdrfčejo, una se odma vužge kak da je na baterje.

FRANCA...Ftjihni. Jo bom govorila.

DOKTORICA...Dozvolite molim gospođo, da gospodin sam kaže što ga muči.

FRANCA...Nika un nezna kaj jega maoči.Praf za prاف zno, ali neče priznati. Jo vam povejm.Pijača vam jega maoči droga doktorica.(ustaje i maše rukama pokušavajući opisati pravo stanje stvari) Zamislite si vij ve tao.Fčera je povejdo ka mu se Marijaskozala.Klečo je pred postelom a unda je skočjo gori kak žarka strejla i reko ka ga kače napodajo. Sij lubleni.A fčera, je niti nej pio.Bio jebetežen, či je prejk, prejk fčera preveć pio.

DOKTORICA...Polako gospođo. Ipak gospodin najbolje zna što mu se dogodilo.

GUSTI... Ne lojaj Franca. Samo lojaš i jo polek tebe maoram biti samo tiho. Tao vam jeprinas navejk tak, i jo sem vam droga doktorica polek njeveliki baogec.Radi dece se tao trpijm i tao već trijdesti lejt.Se

magodim i zoto mi se Marija skozala. Kača je moja Franca i od potli jodrfčem i drfčem. Strohi sem. Ova kača (pokazuje na ženu) bu mev grob posprovila, a i se me bolij.. (hvata se za glavu, noge, cijelo tijelo) DOKTORICA...Skinite se gospodine. Ipak ću vas malo pogledati.Jeste li mjerili temperaturu?

FRANCA... (svako malo sjeda pa ustaje) Si je nej maoro meriti. Bio je ves repeči.Sem mijslila ka bu se vužgo. Undapa je zablejdjo i stepalo ga je.Stepo se kak šiba na vodi.Tao ste maorali videti.Nej sem ga mogla lodati.Niti jo, niti deca. Bio je joki kak sam hudić.Tao vam je jemo od pijače.Tao je, jo vam velim.

DOKTORICA...Gospodine, se slažete s ovime što kaže vaša gospoda? GUSTI...Što pijonec?(skoči) Jo pijonec?Laže! Kuliko sem si sega spravjo skup? Kakšo sem si katnico napravjo? Kakši sem si auto kupjo?Jo pijonec?Ne lojaj Franca.(prijeti joj) Jo sem se po svejto maočjo, dok si se tij doma znoš kaj...ftijhni rojši ka doktorica ne zazvejdi kaj si doma zdelovala dok sem jo eure služjo.Tij si pijonka! Pogledni se sam. (upire prstom u nju)

DOKTORICA...(smiruje ih) Polako, skinite se, ipak ću vas malo pregledati.(Gusti se skida)

FRANCA...A, tu smo ve. Ve sem jo pijonka i kaj ti jo znaom kaj se nej... Jo, štera sem se doma z decom maočila , dok si tij pijandura po svejto lenguzo i pijošjo. Ve sem jo nekaj krijva. Tak znači! Se ga bolij. Marija mu se skazuvle, raoke mu drfčejo, a jo pijem.Auto je pred por dnij dopelo od limara. Velij ka je bila megla, pa ga je zoto spotro. Jemo v glovi je bila megla.Pijonec jeden....

DOKTORICA...Polako. Pustite da gospodin govori.

FRANCA...Nej sem gotova. Do pejnez nebrem. Punomaoć na knižici nejmam . Deco prosim za sako kuno. Ve naj bom tiho? Povejda kak zgledijm? (Gusti na to klima samo i smije se, pa upire svaki čas prstom prema njoj) Nikaj čudnoga ka tak zgledijm. Sa sem strošena. Večno sem bila popoli, a ve, da se gospon vrnul z strajnskoga svejta, ve sem mu već nej dobra. (Gusti joj prijeti) se bum rekla, pa nek se zno kakši život imam i kakšega pijoca za maoža imam .

DOKTORICA...Što na sve to kažete gospodine?

FRANCA...Išće ga gospon zovete? Tao je klošar. običen klošar. Ve je toga dosta i ve bum jo tao do kraja sterala vum (prijeti mu) Ve pa idemo do kraja.Ideš na lejčeje i gotovo. (strogo prema Gustiju)Si me razmjo? Doktorica te niti ne maora gledati.Samo ti do uputnico i ideš na psihi-jatrijo.Tij si naori!

GUSTI...Kaj si rekla? Jo naj idem na lejčeje? Tao tebi tre.Tij piješ. Lejpo povejdam ka sem već trij dnij nika nej pio.Doktorica...nate pogled-nite(pokazuje joj cole,drveni metar od cimermana)Tao je lagev, a v lagvo je išće tuliko pijače. Od brotve je kuliko minulo, i ve sem jo pi-jonec?Una je pojonka, una.Tao ka joj nedam peneze, nedam i šlus.Jo sem se po svejto maočjo i penezi su moji. Jo sem sipenzijo zaslužjo, i očemka se pri advokato naprovi testamejnt, ka bu hiža posle jejne smrti moja. Tao je bila nojvekša glupost, ka sem hižo deo na obed dvo.

FRANCA...Kaj te nej sramota? Pa kaj se bomo ve tu pred doktoricom svadii? Kaj se ne svajuvlemo dosta saki den?

DOKTORICA...U mojoj se ordinaciji nećete svađati.Ako odmah ne presta-nete sa svađom, ja ću vas izbaciti.

GUSTI... (skoči) Vij mene?Vij me vrejđate.Kja meni falij?Poglednite mene, a poglednite njo! (pokazuje na Francu)Jo se gospon človik. Jo bez kravate nikam nejdem. Tao ka si malo tu i tam spijem....(pokazuje joj malu čašu od decilitra)

DOKTORICA...Koliko vidim, zaključujem gospodinekako se ono zovete....

FRANCA....(upada u riječ) Gusti.... Pijonec Gusti...

DOKTORICA...Dozvolite gospođu da završim.Dakle, koliko vidim gospodine Gusti, po pričanju vaše supruge, po vašem izgledu, crvenilo u licu, ruke vam se tresu, bole vas noge, mišići, ne možete spavati, zaboravljate, ljubomorni ste i to bolesno....

GUSTI...(upada) Kaj sem pozobjo?

FRANCA...Pusti bedok ti jen ka doktorica povej svoje i ka ti do uputnico.

DOKTORICA...Da niste zaboravljivi, ne biste sa sobom nosili metar i čašeda mi predočite koliko pijete. Očito je da pijete puno, previše i to već duže vremena.Vi ste gospodine alkoholičar i morali biste se liječiti.

FRANCA...Tao je doktorica prova rejč.(zadovoljno trlja ruke) Ideš v Banjske, ili Vrapće...

DOKTORICA...Nisam gospođu završila. Vaš gospodin ima teško oštećenje mozga.To što mu se događaju priviđenja, nije od prevelike patnje i muke, već od previše pića i ovo se stanje može samo pogoršati. Vi gospodine Gusti od toga možete umrijeti.Nisu vam to priviđenja nekih svetaca, nego vam je to dragi moj gospodine delirij ili alkoholno ludilo. Događa se dok ste trijezani organizam ostaje bez alkohola....zbog alkohola vam se ruke tresu i vi više ne možete funkcionirati bez njega. Pitanje je samo u kakvom vam je stanju jetra, gušterača, srce i periferni živci...Pitam vas gospodine Gusti, gdje ste vi bili prije deset godina? Bojim seda je za vas prekasno.Da ste došli ranije....ko zna? Možda... GUSTI...Kaj, (hvata se za glavu)prekesno? Nebre biti. Jo, niti sem pijonec ...a, tuliko penez imam...

FRANCA...Kaj? A knjižica ne stojij nome.Doktorica, pijšite z mesta uputnicu za Banjske...

DOKTORICA....Dakako , vi možete zatražiti i mišljenje drugog liječnika. To je vaše pravo. Meni činjenice govore da se ne varam. kada se odlučite za liječenje,a najboljebi bilo da to učinite što prije, ja ću napisati uputnicu.

GUSTI...Nigdor pa niti te. Idemo k drugomo doktoro.Jo sem nje alkoholičar.Kaj motate doktorica i vrejđate me. Štera jetra, štera gušterača i srce? Šteri periferni živci?Sa ta lejta sem se po rudnikaj maočjo, trpjo, krampo i proha guto kaj sivonja, a ka bi se tao mogo, sem si maro i nekaj spiti.Se mi je tao od preveć posla a nej od pijače. Mogo bi vas taožiti. Jo pijonec? Samo mi tao v uputnicu napijšiteči vupate!Strejla vas vudrila, i vas i tebe Franca. Pozobi na lejčeje i naknižico. Či očeš hodi, či nej morešostati. Idem som. (vuče ju doma)

FRANCA ...(ponovno ga posjedne) Gusti. Pusti peneze...pusti knjižico. Nikajje nej tak važno kak tij. Priznaj kaj je je . Privaoli ka se buš lejčio.I jo bom išla z tobom ka ti bo leži i ka ti se pomore.Privaoli dok je nej prekesno.Tao malo života kajnam je ostalo, moremo v mijro prežijviti. Doktorica bu nam pomogla. Dok dojdeš z lejčeja, skupa bomo hodili v

klub i nojdemo si prijatele šteri su se tao prejšli prije nas i uni budu nam pomogali ka bum nam leži...Bez tebe drogi Gusti nikaj.Prosim te Gusti privaoli na lejčeje. (Gusti se zamislio) dajte doktorica napijšite uputnico. DOKTORICA...No gospodine, što kažete ?

GUSTI....(mahne rukom) radi vas doktorice, i radi babe (pokazuje na Francu)idem kam gut, samo ka me kače nejo napodale i ka ova moja kača zanavejk ftijhne (pokazuje na Francu) (Franca ga pokušava zagrliti, ali ju Gusti gura od sebe) Idem, ali očem ka tao neo nišće zazvedjo. Očem ka bote tiho obed dvej.(doktorica se nasmiješi, a Franca zadovoljno trlja ruke i opet pokušava zagrliti Gustija, ali joj Gustine dozvoljava prići ni blizu)

Kraj...

Viktorija Kontrec

13. KLA “Stubica” Donja Stubica

SKUŽIL SAM

Prošle su četiri godine,
kako sam ispio,
posljednju čašu svoju,
odlučio sam promijeniti,
budućnost svoju.

Za mnom su četiri godine,
kako sam se ukrcao,
na posljednji vlak,
odlučio sam postati jak.

Imao sam puno prijatelja,
a bio sam sam,
tužan, siromašan i sam.

Trebale su mi četiri godine,
da neke stvari „skužim“
da postao sam bogat,
od kad se s vama družim...!

Željko Gospočić

14. KLA „dr. Mato Golubić“, Čakovec

MAMA I TATA

Dvije su osobe zbog kojih se život daje,
zbog dvije osobe noću zvijezde sjaje.

Dvije su osobe koje sve tuge lječe,
kad sam pored njih nema veće sreće!

Dvije su osobe sve od sebe dale
da bi mene na pravi put izvele.

Dvije su osobe tisuće riječi potrošile
da bi me, kako dobar treba bit' naučile.

Dvije su osobe koje ti bescrpnu snagu daju
i tjeraju te, jer ti to možeš! Dobro znaju!

Dvije je osobe najvažnije u srcu nositi
kad sam moraš kroz život kročiti.

Dvije su osobe uvijek pored tebe
i kad si sam, i kad te srce zebe.

Dvije su osobe uvijek s tobom
i kad se na put spremaš, i kad kažeš “zbogom”.

Dvije osobe hiljadu briga muče
kad si sam i daleko od kuće.

Dvije te osobe uvijek u topli zagrljaj primaju,
jer ti si najvrjednije šta oni imaju.

Dvije će ti osobe beskrajnu ljubav dati,
jer kad si daleko, za tim tvoje srce pati.

Dvije su osobe vrjednije od zlata
a to su moji mama i tata!

Danka Brumen

PREOBRAZBA

Ne trpam se više u njegovu preobrazbu gdje on goni svoje konje. Egoistično vuče svoje smrdljive polene uživo, bez osjećaja u septičku jamu. Čitavu petoljetku preobračen debelo iznad površine, čvrsto držim dva prsta.

Za dom, za moje najbliže, moje najmilije, za sebe iza sve Vas. Za slobodu izbora, pravo govora i slobode razmišljanja. I gubi bitke. Iako ponekad još sanjam njegovo pokvareno lice, nikad ne skidam oklop satkan od preobrazbe moje.

Plazim mu jezik, cynično bacam naoštrene osmijehe u njegov obraz. I dalje svakodnevno gubi bitke, al' ne posustaje. Šalje čete svakim jutrom na prvu liniju mojeg ponosa, d'ok moja Zora djevojka uvijek budna, hrabro i daljelaštimoje oklope.

Uff, kako dosadan je. Ponosan na mene vjerojatno i Kafka u svojem svijetu kuje mi medalju za nešto što ni on sam možda niti ispisati stigao nije. Tko zna? Ja znam, Vi znate a i Kafka zna, jer osjećam ga kako budan sanja i čisti nove putove Vaše i putove moje.

Ne gorim ja, svijetli Kafka, svjetle pobjede, dok on uporno ali uzaludno živuć trune u vlastitoj pokvarenosti daleko od mene, daleko od nas i ispod nas.

I sad negdje u svojoj domeni, osjećam kako uzaludno diže dva prsta u zrak. Al' nema pravo glasa na mojem i Vašem staništu. I više ne čujemo njegov glas kojim gurao nas je u odvratnu propast igrajuć se Boga, tko zna koje (ne)vjere i zbog čega, ili zbog koga.

Alkohole, pa tko si ti da mi kvariš ovo književno umijeće?
Evo ti na, bacam te u smeće!

Sergej Baumhak

OH!

Oh alkohole, alkohole...

Kako drag si meni bio, koliko tuge i veselja sa mnom si ti podijelio...

Dok me nisi na rub doveo i sve oko mene umalo uništio.

Trebalo mi je dugo da to shvatim i tebe da odbacim,
normalnom i sretnom životu da se vratim.

Čvrsta volja i odluka teška, dovela me k Vama!

Za Klub riječi zahvale nemam, jer da njega nije bilo,
ne bi ni ja sada ovdje s Vama bio...

Već negdje u jarku pijan, prljav i bez ikog svog
život svoj provodio i proklinjao...

Željko Brumen

15. KLA Prelog

V VARAŽDINU

V Varaždinu na placu
ja pajdašicu mam
pak se s njom štimam
jer za vas i nju
pesem ovu čitam...

Moj kolega apstinent
nekaj već od 18 let
dal mi je za zadaću
da vam svima zaželim sreću

v našem varošu
eto mom pajdašu
šteri je negda
preveč gledal v čašu...
A pjesme apstinenata
furt mu pašu

dragi naši pajdaši
kaj ste se skup zišli
tu v varaždinu gradu
čuvajte apstinenciju
kaj božju nagradu

a tam vani po kletima
nek se drugi muče
dok trezno živeti
ne nauče.....

Svako dobro, svaka čast
neka trijezna glava bu vlast
nek se apstinencija ko barjak vije
sretan je onaj ko sokove pije !!!!

Rok Pavčec

VRNI ME

Isusek moj, Božek, Marijice moja
Zbudim se noću jezero pot
Kaj sam dobio pokoru i špot
Da sam moral na dalki pot.

Tak dalko od mog Međimurja
ne znam kaj imam od življenja
dalko od mog raja i senja
Vrni me Bože v moje Međimurje
Vrni me med Muru i Dravu
Vrni me de mi srce miruje
Daj me vrni na zelenu travu.

Nebrem a da se ne zmislím
Na moj lepi Prelog, na moj Čavec
Na našu Dravu, na naše senokoše
Lakošine, na naš trnić

O Bože vrni me de najlepše popevle ftić!
De su moji negda lepo živeli
Kak su se fejest rada meli
Kam su odišli počivat za navek
Daj i meni da proživim preostali vek.

Vrni me vu vreme hederićevog grunta
Vrni me vu vreme šnajderove hiže
Vu vreme da su pred lesam klupe sigde bile
A stare se žene o nama spominale.
Vrni me pod brajde
Vrni me gde sonce nigdar ne zajde
Vrni me v kuruznu bratvu
I gda Zagorci kostanje za kuruzu menjaju
Pak na gumnu si veselo popevljeju.

Vrni me Bože moj
V Međimurje lepo ravno
Ka ga nam senjal stalno
Rajše bom i domeka stari
Nek tu v tuđini stari

Kaj si moremo...
Mi si to želimo
Ženica moja i ja
Da nas pokrije zemlja Međimurja.

Rok Pavčec

NEMA VIŠE „U RIKVERC“

Otkako sam prestao piti
Sve mi je počelo dobro biti.
Pošto nemam kravicu,
Bez mlijeka pijem kavicu.

Sada mi je dobra i voda,
Pošto nemam prihoda.
Htio bi zaraditi,
Ali mi se ne da raditi.

Možda sam malo i varao,
Jer pjesma je pisana prije dosta vremena.
Zato su za mene,
Ja se nadam sada,
Došlasretna i bolja vremena.

Ne mogu toliko zaraditi,
Koliko moja ljubav može
U jednom danu potrošiti.

Ovo je ljudi moji mala šala,
Da me ne čuje moja mala!

Jer, makar malo zarađujemo,
Važno je da se slažemo.
Da bude mir u kući,
Dobar je i krumpir vrući!

Dosta je bilo rime,
Čekaju me medo i
Moje sunce što najtoplije grije!

Slavko Slaviček

16. KLA “Zdravi život” Sveta Marija

POSTAL SEM PESNIK, I TO PROVI

Jo sem već f petem razredo i škola mi dobro ide. Nemam niti jenoga keca. Sako ljetu idem na produžno i popravek, alji se nazodnje navek zvlječem. Najbolje mi ide fizički i domaćinstvo, a i s hrvackoga imam trojko. Jo joko voljim čitati knjige, alji ne se, nek samo nekoje. Meni se joko vidlo kak nekoji pesniki i književniki znodo ljepo napisati kaj je čoveko ljepo unda i čitati. To se mej joko zvidlo, pok sem i jo počel pisati pesme i tak sem postal pesnik, i to provi. Pesnik se po gracki velji pjesnik.

Na ficljeke papera sem počel pisati pesme, i to sakojočke: o morhi, o pajdošima, o poljo, o japici i mojki... O mami sem ne štel niti jeno pesmo napisati jerbo me žifcera dok pišem pesme i stolno nekaj palamudi. Rekel sem ji:

- Kaj stolno klofraš, kaj ne vidiš da sem jo pesnik i pesmo pišem. Naj me ometati i naj mi smetati.

Jempot nam je drogarica Trezika, koja nas vuči hrvacki, rekla da za domačo zadačo moramo sastaviti Jesen. A jo sem jo pital, alji bi jo mogel napisati pesmo o jeseni i rekla mje da morem. Evo moje pesme:

Jesen

Potihu, potihu dolazi nam jesen
Več nega obadi i konj je ne tak besen.
Lišče pada sa drveča grana
Ober mene je preljetela vrana.
Ljudi skopajo na poljo kalampera
Skoro saki den je dešč i to me žifcera.
Grozdje je pobrano i sprešano zdonja
Zemlja je već zdena i kadi se z oronja.
Ljudi se sprovljajo kuruzo pobrati
Samo nevaljoši bero po sveti Kati.
Več vam ne znam napisati kaj
I tu je pesmi o jeseni kraj.

Pesma je bila gotova cakom-pakom. Čas posla. Glasno sem f školji moral prečitati pesmo i dobil sem plus četiri. Drogarica mje rekla:

- Stjepane, moraš paziti što pišeš! Ne smijemo krasti stihove od drugih pjesnika. Tiho, o tiho govori mi jesen napisao je poznati hrvatski pjesnik Dobriša Cesarić. Ti si, Stjepane, od pjesnika preuzeo početne stihove. Imaš li još kakvo pitanje?

- Drogarica učiteljica, jo nemam nikvo pitanje, nego bi vas samo nekaj štel pitati. Kakve to ima veze kaj je te Cesarić napisal isto kak i jo. Znači da smo doživlji isti doživljaj. A, drogarica, rečite vi meni alji te pesniki dobro živido ot te svoji pesmi ilji i oni morajo iti na polje delat?

I unda je drogarica Trezika odgovorila nekak po stručno kaj sem jo zapraf ne nikaj razmel. Pok sem ne bedok kaj bi priznal da sem ne nikaj razmel jerbo bi mogel dobiti slabo oceno.

Kojekak bi vam mogel napisati o tomo kak je to zapraf teško biti pesnik. Kuljko se vremena tak potepe dok se napiše jena pesma. Grintavec mje rekel:

- Kaj se, Štefo, drogarici Treziki v rit rivaš s temi pesmami? Kaj misliš da boš dobil boljo oceno? Štefo, naj se vu te pesme ftikati jerbo boš još postal cvikeroš. Si pesniki imaju cvikere, a nazodnje boš još ponorel.

Jo znom da je Grintafco bilo žal kaj i on ne zna pisati tak ljepe pesme kak jo. Alji sem ipak odustal ot toga da bom i dalje pesnik jerbo se za sako pesmo joko zmočim, a so to moka vljezne na ficljek papera. I odlučil sem da već nam pesnik, nego književnik i da bom napisal knjigo. I to je ve to knjiga kaj čitate. Drogarica Trezika mje rekla da moram samo joko puno čitati i da morti bo nekaj z mene.

I počel sem čitati kaj nori kak da sem ponorel. Nejljepše knjige so mi bilje Junci Pavlove ulice, Vinetu, Kekec i Budaljec, Pirgo, Šegrt Hlapčić i druge. I tak sem se jo čisto znogla preobrnol s pesnika f književnika.

Ivan Varga - "Knjiga od Štefeka z Međimorja",

čita: Marija Janković

STORA HIŽA

Kre vuljice jedna stora hiža stoji,
malji obločeci kak dve joći na pot gljede.
Brojde z dišećim grozdjem kinčijo to hižico storo.

Stonem na štenge, naljuknem se malo i veljim stiha.
Oh, Božek kak se je zdeno, nikvoga glosa čuti je ne.
Povoki su mreže tam zapljelji, a veter jesenski na se strone
popuhova.

Stonem i misljam. Kam su so ta ljeta nestala.
Jo si soze z ropčekom zbrišem i pok nazoj se pitam.
Zakaj si smo moralji oditi i storo hižico napustiti.

Marija Huis

recitira: Franciska Kvakán

DIO ŽIVOTA

Zašto cvijeće teško diže glave,
Zašto sumorno puše vjetar
što odnosi moje nade.
Zašto je sve tužno,
I moji koraci su uzbuđenja vjetra.

Moje su pjesme pjesme života,
zato su tužne.
Ja pjeva, a tužan sam,
ja hodam, letim, a umoran sam.
Ja želim mladost, a ona je prošla,
moje oči gore jer su ih
zapalili vjetrovi.

Naša lica su samo uspomene,
Mi smo sjećanja prošlosti.
Ove riječi tako teško izgovaramo,
nepoznate su nam al ipak su naše.
Mi tražimo mladost a ona je prošla
kao i sjećanja na nju.

Franjo Strbad
recitira: Franciska Kvakon

17. ZAJEDNICA KLUBOVA LIJEČENIH ALKOHOLIČARA BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE

PAHULJASTA

Dan se bliži kraju i na pozdrav maše.
Kao krijesnice pale se ulične lampe.
Pod nogama škripi, pucketa, miluje svojom bjelinom prvi snijeg.
Brojim korake, jedan za drugim, tragove pratim.
Koliko ljepote u jednostavnosti bjeline.
A što čini taj bijeli plašt?
Pahulja jedna na dlan se spusti.
Osamljena tako pretvori se u kap i skliznu u nepovrat.
A čudesni pokrivač, od neprojenih pahulja kao da reče:
“Osamljena tako postala si kap, a mogla si biti bijeli plašt”.

Ana Mikić

SLIKA

I plesala je patnja i tuga.
I okusih tvoju bol na usnama slanim od gorke soli suza.
I sada smo ja i ti, ti i ja.
i ona soba, zatamnjena, zatvorena,
da bol i patnja ostanu tu.
I da niko ne nasluti
i da niko ne osjeti.
I kročih u sobu tuge, suza, nemoći i boli.
i upitah: "Zašto plačeš?"
I grčevit stisak ruke u ruci.
I molitva u prigušenim jecajima umjesto odgovora.
I te oči i te usne i te ruke,
i taj glas i od patnje stješnjen stas.
I ta zraka svjetlosti koja kao i ja bez dopuštenja kroči u sobu
tuge i boli,
obasja lice žene koja bezuvjetno voli.

Ana Mikić

OVA PJESMA PROKIŠNJAVA

Kada krenu kiše, tad još volim više,
cipelice šetalice, kišobran u ruci,
skitati bez cilja u ritmu kapi koračati.
Još kad vjetar svoju ludost krene
i kišobran preokrene.
u toj igri mili Bože
smočen si do gole kože.

Ana Mikić

PRAMAJKA LUCY

Pramajka Lucy je
Živjela u oblacima.

Nije vidjela budućnost
Svoje djece.

Ratove.
Glad.
Izbjeglice.

Banke. Stranke. Velike korporacije
Neodjevena, crna, ; mala
Žena dugačkih ruku
Sanjala je o svijetu koji
Nikada neće nestati.

Pleme ju je pokopalo
Prinoseći cvijeće.

Svijeća nije
bilo.
Ni limene glazbe.

Svijeća nije bilo
Ni limene glazbe.

Narikače se nisu pojavile.
Čuo sam žalosni mrmorčopora.
Nisz žalili svoju lucy,
Već nas, zločeste sinove i kćeri.

Lidija Barić

SVJETLOST

Iznad susjedove
kuće posađena.

Poslije groma
razlila se u
tisuću boja.

Muške oči šaraju
šarene ženske oči.

Ljubičasti fenjer
krije se u noći.

Susjedova kosa
miriši na bijelo jutro.

Lidija Barić

ŠTO JE ŠTO?

Riba u stiroporu i celofanu
Možda je riba, a
Možda i nije

Instant u plastičnoj čaši
Možda kava uopće nije

Čovjek tetura iz birtije
Možda pijanac
Možda ne-tek ga dijagnoza određuje

Što je što i tko je tko?
Imamo: ribu koja riba nije
kavu koja kava nije
i zauvijek pijanica koji ne pije

Što je što?
Da li je ovo uopće pjesma
Neka osjećajna esencija
Ili, uz malo rime,
Obična prazna elokvencija.

Nenad Mikolčević

CVIJET

Zašto mi nikad ne
Pokloniš cvijet?
U mom vrtu nema cvijeća
Samo koprive, korov i malo
Jestivog bilja.

Ti opet cvijet pa cvijet
Prošlo je doba romantike
Ovo je vrijeme visoke tehnologije
I sve se reciklira.

I ako ti poklonim cvijet
Djevojko naivna
Bit će plastični i na njemu
Će pisati, made in China

Prestani već jednom!
Na tom cvijeću inzistirati
Zar ne vidiš da se naša ljubav
Ne može reciklirati.

Nenad Mikolčević

MOJA UNUČAD

Trče oko mene kaomali ptići,
Dida je spor i ne može ih stići.
Svi se utrpaju u Didino krilo,
A Didi je drago, oko srca milo.

Troje ih imam. To nije šala,
Što ih je dao dragom Bogu hvala.
Uz njih idu i slatke brige,
Pelene, dude, igre i knjige.

Ela je prva od tate Marka,
Velika cura, prava školarka.
U trećem je razredu i dobro uči,
Nekad je malko zadaća muči.

Drugi je unuk, muška glava,
didin Kiki, ljudina prava.
Mislim da čim je došao na svijet,
Rekao je odmah: Dida daj pet!
Treća po redu je moja Dora,
Curetak mali, ali velika fora.
Mala, ali brza kao pravi zvrk,
Dok trepnem okom, Dora u trk!

Čitaj nam Dida, vodi me u vrtić,
Pričaj nam priče, pusti nam crtić!
Tako teče Didin radni dan
I nikada ne kažem: Dida je umoran.

Branko Defar

VEČER PUČKE POEZIJE

Kažem jučer svome sinu,
Sutra sam u Varaždinu.
Pita mene sinak moj,
Jesi dida ti sav svoj?

Jesam sine sav sam svoj,
Idem vodit ljuti boj.
Oružje svijetlo pripasah ja sebi,
da se u boju sramotio ne bi.

Moram se sine dobro pripremit,
S ovoga puta ne mislim skrenit.
Čekam na ovo godinu cijelu,
sad će se vidjet junak na djelu.

Olovka duga, oštra i nova,
Dobro će pisat najsitnija slova.
Papir je bijeli, gladak i čist,
Dobro je iskovan baš svaki list.

Teći će glatko stihovi pjesme,
Teći će kao voda iz česme.
Poezija Pučka melem je duši,
Poput pijeva ptica za umorne uši.

Ova večer posebna je, rekoh svome sinu,
Zato što se ovo čita baš u Varaždinu.
Ponosni grad baroka, a i lijepih dama,
U ime nas Brođana
Trijezan život, puno zdravlja želim svima vama.

Branko Defar

AUTO PLAVI

Jutros su mi se u krevetu
rojile čudne misli u glavi
sanjao sam da sam kupio
jedan mali auto plavi.

Sjeo sam u njega i
Što znam o ljubavi
iz auta sam ugledao
jednu curu mladu.
Hodala je ulicom bosa
s ramena joj je
padala plava kosa

Tada sam se probudio
Shvatio sam da je
to samo moj san

i već je svanuo dan
Bilo mi je jako žao.
najradije bih
opet lego i zaspao.

Ali nešto se dobro
desilo u glavi
Tvrdo sam odlučio,
ma, kupit ću
ja taj auto plavi.

Nakon dvije godine dana
uštedih novce i kupih
auto od mog dobrog jarana.

Vozim ga dan i noć po gradu
još samo da ugledam
jednu curu mladu
Ne mora da hoda ulicom bosa
a nije ni bitna duga plava kosa.

Julio Pisarević

PITALI SU ME

Pitali su me što je to depresija?
Rekao sam da ne znam.
Pitali su me što je kohezija?
Opet sam rekao da ne znam.
Onda su me pitali
Što znam o ljubavi?
A to znam sigurno
To je ono kad ti srce
brže zakuca, kad ti bude drago,
kad te preplavi osjećaj koji se
ne da opisati.
Kako ne da? Ne da rekoh.
To se osjeti, to se okusi.
To se vidi, čuje, doživi.
I sretan je zaljubljen čovjek.

Julio Pisarević

18. Klub liječenih ovisnika grada Bakra – Škrljevo

LJUBLJENI MOJ

Došao je i taj trenutak
Kad si rekao da sam tvoja.
Od sreće pomislila sam,
Da će iz tijela iskočit duša moja.
Živjela sam za taj tren
I eto sad uživam u njemu
Da i ja kažem tebi voljenome
“Volim te i hvala na svemu.”
Usne tvoje poljubit' ću,
Tvoju kosu promrsit' ću,
Pored tebe ću leći
i tihim glasom ti reći:
“Volim te
kao što mjesec ljubi zvijezdu,
ili kao ptić svoju ptičicu
u svom predivnom gnijezdu.”

Ivana Maršić

NENADU

Kao cvijet
U najljepšem cvatu
Otrgnut od nespretne ruke,
Ti si ostavio nas,
Svoju vječno brižnu majku,
Svoju rodbinu
nas prijatelje
i domovinu
za koju si se svim srcem borio.
Do sad smo se molili Bogu
Nek ti podari zdravlje. A sad mi tebe molimo,
Znajuć sigurno da si u raj
Da se moliš za nas
I za sve one koji te znaju.
Majci koja najviše pati
Zacijeli rane,
Neka ne plače više
I neka se ničeg ne boji.
Što god da joj zatreba
Pomoći će joj rado prijatelji tvoji.
Laka ti zemlja Nenade,
Počivao u miru
Vidimo se jednog dana gore
Na nebu u nekom drugom điru.

Ivana Maršić

*Posvećeno Nenadu Klobučaru hrvatskom dragovoljcu
Domovinskog rata, koji je zdravlje ostavio za sve nas
da bi sada uživali u slobodi.*

TEBI ČOVJEČE

Čovječe dragi što hodaš
Sa okovima pod svemirskim svodom,
Skini okove sa sebe
I učini nešto sa sobom!

Bog ti je život dao,
Čini s njime što hoćeš,
Ali da si ga sam oduzimaš,
Odkud ti to pravo.

Oslobodi se tmurnih misli,
Živi kao da je sav tvoj svijet,
Glavu gore digni i reci:
“Kako je ovaj život lijep!”

Ivana Maršić

ŽENAMA ALKOHOLIČARA

Drage moje dame,
Kroz pjesmu vam se obraćam,
Znam kako vam je teško
I u potpunosti vas shvaćam.
Odjednom ste postale
Dva u jedan, tate i mame,
Prihvatile dvostruku ulogu
Jer sve morate obaviti same.
Za tugu vremena nemate
Letite na sve strane
Al' kad vam slomi srce
Plačite kad ste same.
Nemojte dopustiti
Da vas njegovo pijanstvo dovede u očaj,
Očajna žena, očajna majka,
Ne sluti na dobro, tu se vidi kraj.
Visoko mišljenje o sebi imajte
Jer nije uzalud tako htio Bog,
Vidio je on kakvu snagu koja ima
Koja će izdržat težinu križa svog.
Neka vam Bog da snage
Uzdignute glave krenite
U susret vječnoj boli,
Naposlijetku i oni su zavrijedili
Da ih netko takve voli.

Ivana Maršić

19. KLA Centar Koprivnica

SJEĆANJA

Jedan život prolazi polako,
a ostaju samo siječanja.

Dok vjetar vani lomi grane,
moje srce lomi tuga,
obuze me neka sjeta, pa se sjetim
prošlih dana i mladosti svoje davne.

Polako se vjetar stiša
dok moje srce i dalje lomi tuga,
kao da želi uspomene da se vrate.
Ne uspijeva srce moje ni tugom
da mi tvoju ljubav vrati.

Ostala je samo sjeta,
U duši je nešto prazno.

Siječanja me lome tužna
i razdiru moju dušu, moje srce.

Bili su to lijepi dani,
ljubavlju nam obasjani.

Život ipak nije htio, da mi tebe opet vrati.

U moj život unio si nemir
razbuktao stare strasti.
Ipak to nije bilo dovoljno, da nas ponovno
u sreću i prošli život vrati.

Ostala su samo siječanja
i bolne uspomene na TEBE.

Slavica Stovrag

SUZA U OKU

Suza je iz tvoga oka potekla,
u moje srce i dušu
zabola se poput trna od ruže,
i zadala mi bol, bol koju sam
sa svojom suzom i ja osjetila.

Isplakala sam more suza,
Samo da ublažim patnju
I MOJU ITVOJU.

Ništa nije pomoglo

Suza je i dalje u tvom oku,
u mome oku, a bol u mojoj duši
razara moje grudi.

Čekam te, ali tebe nema

Nadam se svaki dan
kako ćeš doći
u moj zagrljaj.
I stopiti suzu iz oka,
na moje rame nasloniti,
da tvoja suza postane
moja vječnost.

Slavica Stovrag

ŽIVI ŽIVOT

Jedna zvijezda noćas pala
maleni mi savjet dala.

Živi život i uživaj
dok ljubavi i vremena imaš.

Kada ljubav jednom prođe,
nesreća i mržnja dođe,
zažalit ćeš život taj, i više nikada
u životu nećeš uživat znaj.

Slavica Stovrag

BUDI TU

Mladost je prošla,
starost je došla.
Blizina tvoja,
utjeha je moja.

Kad tebe nema,
u grudima pritišće bol.
Dok tužne uspomene prošlosti,
prolaze mojim mislima.

Zato budi uvijek tu,
budi uz mene,
i u javi i u snu.

Nikada me ne napuštaj.
Ti mi daješ snagu.

Bez tebe ja sam samo,
jedno napušteno biće,
kao malena zraka sunca
na zalasku.

Slavica Stovrag

20. Prof. dr. Branko Lang Velika Gorica

LJUBAV

Da mogu maknuti planine
Dati što mi pripada
Ali, bez ljubavi, ja znam
Ništa sam
I da shvatim čitav svemir
Što se u tebi dešava
Ali, bez ljubavi, ja znam, ništa sam
Jer ljubav zna čekati,
Svemu vjeruje, sve svoje da
Ne uživa u laži,
Već ju raduje istina,
Sve trpi i sve podnosi
I nikad, nikad ne prestaje
Sva će zemlja nestati
Samo ljubav ne.

Nenad Oroz

Pjesmu čita: Krunoslava Mraz

PJESMA

Nije pjesma ono što se piše
Pjesma je ono što suze briše.
Nije pjesma spomen boli i tuge,
Pjesma je simbol sreće duge.

Nije pjesma ono što žalosti vodi,
Pjesma je himna slobodi.
Nije pjesma ono što lice krasi,
Pjesma je tu da dušu spasi.

Nije pjesma mrak u noći,
Pjesma je svjetlo što kazuje kamo poći.
Nije pjesma da ima svoj kraj,
Pjesma je sunce što ima vječni sjaj.

Nije pjesma da tu uvijek bude sretna,
Pjesma je tu da bude uspomena vječna.
Nije pjesma sjećanje da se za njim uzdiše,
Pjesma je ljubav da se o njoj vječno piše.

Nenad Oroz

Pjesmu čita: Krunoslava Mraz

MIR U OLUJI

Kad plačeš zbog sveg onog što si izgubio
I trudiš se odbaciti suze koje si prolio
Ostaješ sam u svome bolu
Budućnosti nema na pomolu
Možeš imati mir
I u vrtlogu oluje
Mnogo puta osjećam se kao ti
Moje srce, čezne stvarnosti
Prijatelj moj dolazi i pomaže mi ustati
I daje mi mir, usred vrtloga oluje
Vjeru i nadu, kad već misliš odustati
Iako tvoj svijet sasvim nestaje
Tvoj prijatelj će te voditi dalje
U mir, usred vrtloga oluje.

Nenad Oroz

Pjesmu čita : Krunoslava Mraz

21. UZŽ „Obiteljski klub“ Varaždinske županije

MOJE SELO MALO

Rođena sem med tri reke
Drave, Bednje i Plitvice.
Tuj su sela naše lepe ravnice.
Kapela, Veliki Bukovec i Dubovica
Tuj je Mali Bukovec i Selnica.
Tuj nam raste kuruza i pšenica.

Ima Vam i sakvečki ljudi
Grdi i lepi, dobri i hudi.

Imamo i svojeg zaštitnika
Svetog Franju Asiškoga
Kaj nas z neba gleda
Ak je kaj ni dobro
To nam oprost!

A naš sveti Ivan Nepomuk
On na početku sela stoji
I vodu v selo ne pusti.

I ve znate!
Rođena sam Bukovčanka
I imam muža zafrkanta!

Bernarda Šalamon

PRIJATELJ DRAGI!!!

Prijatelj dragi,
Dugo se nismo vidli
Gdje si se skrili?
Nisi valjda opet v nekom
Podrumu bil.

Otkad zdravo živiš
Baš lepo zglediš,
Kak pravi gospon
Kak si i nekad bil
Osim kad si pil!

Više ne guraš ljude iz svog života,
Ne zanemaruješ prave osjećaje,
A iz lica ti iskri dobrota!

I sve je drugačije nego prije!
Žena ti se širokim osmjehom smije!
A sunce iz njenog oka
Obasjava svijet i toplinom te grije!

Čuješ kak ptice u rano jutro popevaju,
Kapljice rose cakle se na listu
Leptiri plešu zrakom, a topli vjetar,
Nosi mirise u srce prirode.

Vrijeme brzo juri, jesen se šulja, cvijeće se suši,
a ja molim da se ovo ljeto i mir
zauvijek sačuvaju u mojoj i tvojoj duši.

Vera Višnjic

Sponzori

ESŠ Varaždin
Gospodarska škola Varaždin
Turistička zajednica Varaždin
Opća bolnica Varaždin-Odjel za psihijatriju-Radna terapija
Zavod za javno zdravstvo Varaždinske županije
PU Varaždin
HRT
VTV televizija
Varaždinske vijesti
Radio Varaždin
Radio Megaton
Evaraždin
List Međimurje
Cvjećarnice „Orhideja“ Sračinec
Pekara „Varaždinka“ Varaždin
Pekara „Klas“ Šemovec
Pekara „Ekos“ Varaždin
Gumiimpex Varaždin
Prodavaona „Centar“ Dugi; G.Vratno
Kirroyal Sigetec d.o.o.
Hemar. J. D.O.O. Kapela Podravska
Pilana Božidar Pečenec; Kapela Podravska
Varaždinsko obrtničko glazbeno društvo
Društvo turističkih vodiča i pratitelja- Varaždin
g. Srečko Dragičević; Verglaš
Zajednica sportskih udruga grada Varaždina
Općina Bartolovečki Trnovec
Općina Sračinec
Općina Veliki Bukovec
Općina Mali Bukovec
Generali osiguranje
Triglav osiguranje
Uljara Hladnić; Koprivnica
Kitro; Varaždin
g. Petar Brajković
g. Željko Prstec

Organizator
Udruga zdravog življenja
„Obiteljski klub“ Varaždinske županije

Pokrovitelji

Grad Varaždin
Varaždinska biskupija
Varaždinska županija
HSKLA

17. večeri pučke poezije KLA Hrvatske
Poezijom protiv ovisnosti